Şaka

– Baharın yaklaştığı Belli!..
– Ağaçlardan mı?.
– Hayır, çiçeklerden!

No 122

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Eyvah, galiba boğuldu.
— Ne münasebet yahu, doktor taze balık yemesini tavsiye etmişti..

Yazısız hikâye: Hırsız, polis ve kadınlar..

Operatör — Kloroform tesir etmiyor, hemen radyoda konferans veren bir istasyon bulun!...

— Babanın çiftlik sahibi olduğu belli!.
— Nereden belli oluyor?.
— Herkesin ocağına incir dikişinden!.

Erkek — Peki, dünyada hiç beğendiğiniz bir insan yok mu ?.
Kadın — Tabii var : Kendim !..

— Beni yaralıyan uşağınızdır !.
— Vay utanmaz vay, benim ameliyat bıçağımı kullanmış !.

— Sizin gibi bir güzeli yarım saattir bekletan terbiyesiz de kim ?.
— Kim olacak, otobüs !.

Uşak — Boşuna zahmet etmeyin, bizim bay sevgilisi için yanıp tutuşuyor, size göre değil...

Sene 3 ; Cilt 5 No. 122 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 4 Mart 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ ✲

TRAMVAY FİATLARINA ZAMDAN SONRA !...

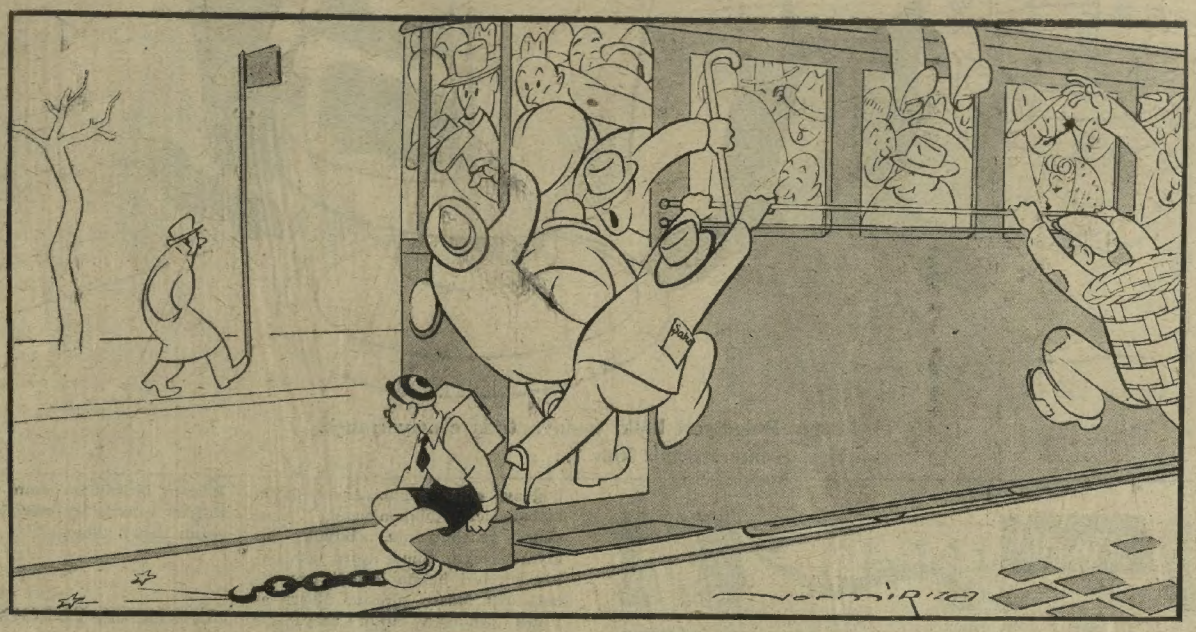

1 — Zamdan evvel tramvay..

2 — Zamdan sonra tabanvay!..

— İzmir Belediyesi halkı bedava tıraş ettiriyormuş!..
— Ya... Konferansçılar kim ?...

BIYIK DÖKÜMÜ MEVSİMİ

ANKARADA Başvekilimizden ve Maarif Vekilinden sonar bıyıklarını kesen kesene...

Ankaranın büyük berberlerinden biri, Halkevi balosunun akşamı bana dedi ki :

— Bugün on dokuz kişinin bıyıklarını kestim.

— Hepsi tanınmış kimseler mı ?

— Hayır ! Çoğunu Ankara yeni görüyor.

Düşündüm : Bunlar meb'usluk istemek için gelenler olacaktı. Hattâ berberin anlattığına göre sarı top sakallı bir adam da gelmiş :

— Uçur şunların hepsini ! demiş, sakalını da, bıyığını da kestirmiş. Bu zat ta «aşağı tükürsem sakalım, yukarı tükürsem bıyığım» demek endişesinden kurtulmak istiyen bir mebus namzedi olsa gerek :

Bazıları bir kanun çıkmadıkça bıyıklarını kestirmiyeceklerini söylüyorlar; bazıları da bıyıklarını ustura ile kazıtmamışlar amma kenarlarını, üstünü, altını makasla o kadar kırpmışlar ki dudaklarının üstünde birer kara sinek yavrusu kalmış !

Bıyık eskiden erkekliğin sembolüydü. Şimdi de zora gelmiyenlerin, taklidi sevmiyenlerin, muhaliflerin, gayri memnunların işareti olmağa başladı. Bunları üst dudaklarından tanımak pek kolay olacak.

TERBİYE VE EĞİTİM

MAARİF mensuplarının « terbiye » kelimesi yerine «eğitim» dedikleri malûm : Beden eğitimi, ahlâk eğitimi, zekâ eğitimi ilâh...

Maarif şûrasında bu tâbir kullanıldıkça sevgili üstadımız Celâl Esat Arseven sinirlenip duruyordu :

— Canım, diyordu, kırk yıllık «terbiye» kelimesinden ne istediler ? Halkın lisanına girmiş bu : «Terbiyeli paça, terbiyesiz herif» derler. Şimdi bunun yerine «eğitimli paça, eğitimsiz herif» mi diyeceğiz ?

«Terbiye» gibi halk diline yerleşmiş bir kelimeyi atan maarif, «şûrâ» gibi iki hecesi de Arap cübbesi gibi uzun bir kelimeyi benimsemekte ısrar ediyor. Celâl Esadın hakkı var : Okullarımızdan terbiyenin kalkması iyi olmadı !

●

ŞAKAYA KIZILMAZ

EŞEK şakası müstesna, şakaya kızılmaz. Hususile mecmuamızın adı bütün şakalarımızın mazeretlerini ilân ediyor : «Şaka» dır vesselâm. Fakat şakaya tahammül zordur. Ben dört sene evvel Maarif şûrâsı için «Maarif aşurâsı» demiştim: Kızdılardı. Bu sefer baktım : Herkes lâtife kılıklı «Maarif aşurâsı» diyor ve kimse alınmıyor. Bunun sebebini tahmin edebilirsiniz. Dört sene evvel buğday, şeker boldu. Aşure bütün mahallebici dükkânlarında ucuz ucuz yenebiliyordu, büyük bir kıymeti yoktu. Şimdi aşure lüks tatlılardan biri haline geldiği için itibarı arttı. Maarif şûrâsına Maarif aşurâsı dendikçe bütün âzaya bir gurur geliyordu : Kimi kendisini buğdaya, kimi şekere, kimi fındığa. kimi cevize, kimi üzüme benzetiyor, kimi de kendisini fasulyaya benzeterek kurumlanıyordu.

●

SEÇİMLİ, SEÇİMSİZ

ERBABI arasında, seçime kabiliyetli namzetlere «seçimli», kabiliyetsizlerine « seçimsiz » diyorlar. Bunları geçimli ve geçimsiz diye iki grupa ayırmak da kabildir. Seçime kabiliyetli olanlar her tarafla geçinmesini bilenlerdir. Nitekim bu sefer namzet listesine giremiyen 6 ncı devre mebuslarının çoğu da hırçınlıklarile, ileri geri tenkit illetlerile, pot kırmalarile tanınmış kimselerdir. Bunlar biçimsiz değil, geçimsiz oldukları için seçimsiz telâkki edildiler.

Bu geçim dünyasında seçim için geçim şarttır.

●

YENİ ESERLER

İSMİ yeni mebus namzetleri arasında ilân edilen «Türke Doğru» adlı kitabın müellifi İsmail Hakkı Baltacıoğlu şimdi « Meclise Doğru » adlı bir eser daha yazmaktadır. Bu kitabını bitirdikten sonra «Vekilliğe Doğru» adında bir eser daha yazacağını haber aldım.

●

BEKLEME YORGUNLUĞU

İSMAİL Habiple Yusuf Ziya Ortaç tramvaya bindiler. Ayakta kalmışlardı.

Gençlerden biri kalktı, İsmail Habibe yerini verdi :

— Buyurun üstat, dedi, yoruldunuz.

Habip kabul etmedi. Gencin hayretini gören Yusuf Ziya dedi ki :

— Nafile zahmet etme, yavrum, İsmail Habip Büyük Millet Meclisindeki koltuğuna oturmadan yorgunluğunu alamaz.

— Neden ?

— Büyüklerin önünde, yirmi senedenberi ayakta, hep bunu bekliyor !

Server Bedi

●

12+10=22

Hanım — Sobayı yakalım, bu odada donacağız..

Hizmetçi — Sıcak 22 derece.. yetmez mi?..

Hanım — Deli misin?. Nasıl olur 22 derece?

Hizmetçi — Bayağı olur. Burası 12, salonda da 10 derece var, 22 etmez mi?.

SEÇİM CİLVELERİ..

Fantazi 1 Perde

ŞAHISLAR :

İSMALİL HABİP — ABİDİN DAVER
BEHÇET KEMAL — AKA GÜNDÜZ
BALTACIOĞLU — KÂZIM NAMİ
YAVUZ ABADAN — REFİK İNCE
FERİDUN OSMAN — NAZMİ TOPÇUOĞLU

SAHNE :

BÜYÜK MİLLET MECLİSİ KAPISI

ABİDİN DAVER (Meclisin kapısından çıkarken arkasına dalgın gözlerle bakarak) — Hey gidi hey!.. Dört senelik bir rüya... Dört sene bile sürmedi, iki ay eksik... Buraya girmemle çıkmam bir oluyor. (İçeri girmeğe hazırlanan İsmail Habibi görerek hüzünlü bir sesle) Buyur Habib... Git benim koltuğuma otur. Sen çok bekledin, yorgunsundur.

İSMAİL HABİB — Tamam yirmi sene bekledim. Bugünü görmek için yirmi senedenberi 635 nutuk söyledim, sekiz yüze yakın makale yazdım.

ABİDİN DAVER — Ben daha fazla yazdım amma bak işte elim böğrümde çıkıyorum. Amiralliğim de fayda vermedi. İkbal gemimi kendi elimle batırdım. Keşke hiç meb'us olmamış olsaydım...

İSMAİL HABİB — Neden?

ABİDİN DAVER — Bir kere tadını aldıktan sonra ayrılmak pek zor.

AKA GÜNDÜZ (Meclisin kapısından çıkarken içeri girmeğe hazırlanan Behçet Kemale) — Gel bakalım... Şiirde olduğu gibi Mecliste de yerimi alıyorsun...

BEHÇET KEMAL — Üstat, böyle söyleme: Şiir de, seçim de köşe kapmaca oyunu değildir.

AKA GÜNDÜZ — Bütün hayat bir köşe kapmaca oyunudur: gelenler gidenlerin, doğanlar ölenlerin yerini kaparlar.

BEHÇET KEMAL — Fakat bilmiyerek, istemiyerek...

AKA GÜNDÜZ — Bilen de var, bilmiyen de...

BEHÇET KEMAL — Ben bilmiyenlerdenim.

AKA GÜNDÜZ — Estağfirullah... Sen çok bilmişlerdensin. İşe yarıyan bilgi de budur.

KÂZIM NAMİ (Meclisin kapısından çıkarken içeri girmeğe hazırlanan İsmail Hakkı Baltacıoğluya) — Hoş geldin, safa geldin... Aramızda teklif de yok, fark da: Sen de Türkçüsün, ben de; sen de terbiyecisin, ben de; sen de maarifçisin, ben de...

BALTACIOĞLU — Büyük bir farkı unutuyorsun!

KÂZIM NAMİ — Nedir o?

BALTACIOĞLU — Ben dâhiyim, sen vâhi!

KÂZIM NAMİ — Ha... Bak... (Meclisi göstererek) Bu çatının altında ikide bir dehâ iddiasile gevezelik edersen içeri girmenle çıkman bir olur. Karışmam ha!..

BALTACIOĞLU — Benim dehâm şapka gibi oynak değildir. Kafam kesilmedikçe benden ayrılmaz. Dediğim dediktir.

KÂZIM NAMİ — Eh... Üç ay sonra köşedeki İstanbul pastahanesinde buluşuruz. Çay paranı da ben veririm. İstersen Muhiddin Birgeni de çağırırız! (Beyaz bıyıklarını zıplatan bir kahkaha ile uzaklaşır).

REFİK İNCE (Meclisten çıkarken içeri girmeğe hazırlanan Yavuz Abadana) — Gel bakalım, meslekdaş... Tebrik ederim...

YAVUZ ABADAN — Teşekkür ederim, üstat... Teşrîî hayatımda sizin izinizden yürüyeceğim.

REFİK İNCE — Sakın ha... Burada yavuzluk değil incelik lâzım...

YAVUZ ABADAN — İyi ya...

REFİK İNCE — Fakat ben soyadımın vâdettiği inceliğe sadık kalamadım. (Başını sallıyarak uzaklaşır).

NAZMİ TOPÇUOĞLU (Meclisten çıkarken içeri girmeğe hazırlanan Feridun Osmana) — Hah!.. Buyurun, buyurun, iyi ki sizi gördüm. Söylemezsem patlarım: Benim felâketime sebep sizsiniz!

FERİDUN OSMAN (Hayretle) — Ben mi?

NAZMİ TOPÇUOĞLU — Tabiî... Cumhuriyet gazetesine benim makalelerimi koyan siz değil misiniz? Peyami Safayı

— Arkası 9 uncu sahifede —

HAFTANIN DEDİKODULARI

— Salamon en kıymetli eşyasını sattığı halde buz dolabını neden elden çıkarmıyor ?
— Ne yapsın, gidenlerin üstüne bir bardak buzlu su içecek.

— Vay bayım, her gün Beyoğlunda piyasa mı?
— Ne yaparsın dostum.. bayanla ancak şimdi gürültüsüzce gezebiliyoruz.

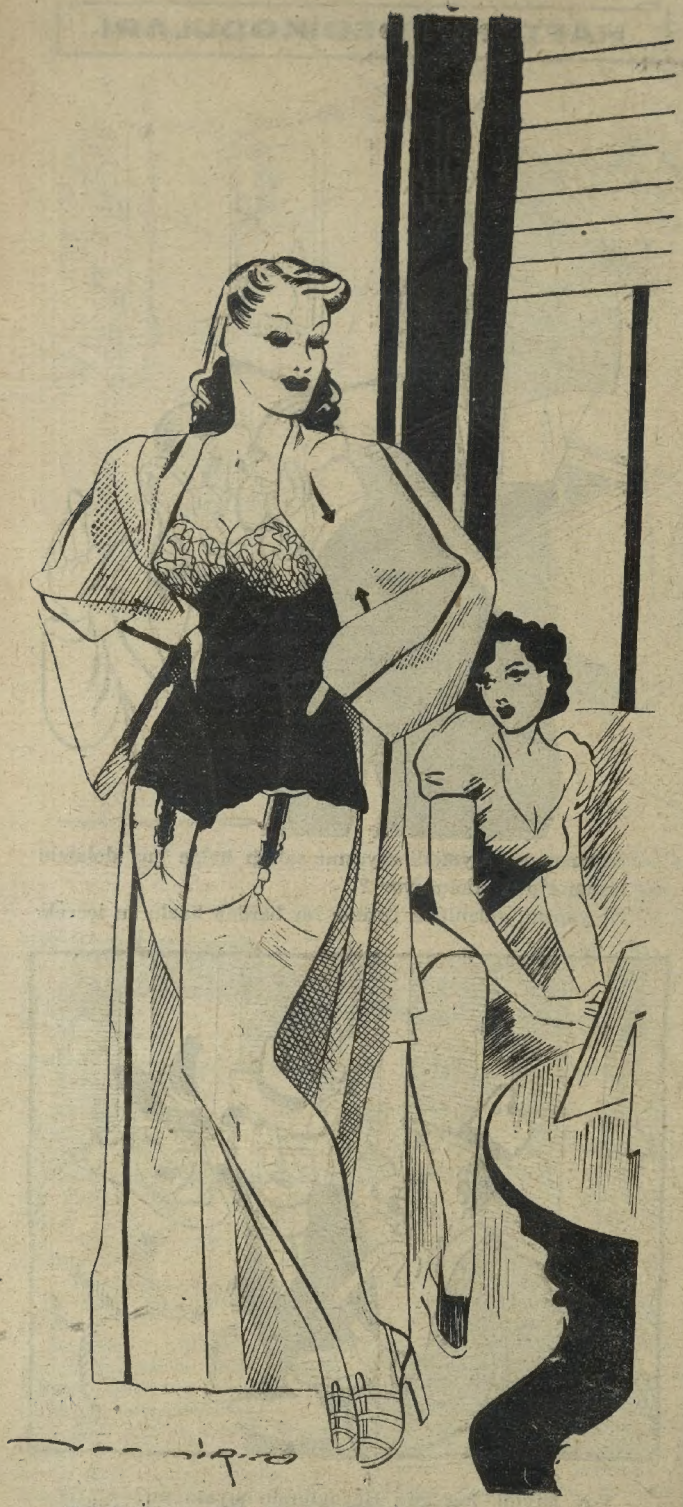

HOKKABAZIN BİRİ BİR SANİYEDE BANYO DAİRESİNİ KURUTUYORMUŞ. (Gazetelerden)

— Ne biçim apartımana taşımdık.. banyoda bir dirhem su yok!.

— Herhalde apartımanın sahibi hokkabazın biridir.

FİKİRLER..

Keder ve sevinç, gece ile gündüz gibidir. Biribirlerinin peşi sıra giderler.

●

Hiçbir şeyi beğenmiyen adamı hiç kimse beğenmez.

●

Fırsat meyvalar gibidir, olunca hemen koparmalı. Yere düşerse işe yaramaz.

●

İşi olmıyan kadının kalbi meşgul olur.

●

SALAMON..

Yazan: NECDET RÜŞTÜ

Satıyorken daha dün izbe sokaklarda limon,
Oldu, hırsızlık edip, bir koca tüccar Salamon.
Kurdu bir ev, ki saraylar gibidir; sanma tapon:
Muhteşem, antika eşya dolu bir süslü salon.
Para uğrunda görür her suçu dünyada mübah;
Salamon altı asır millete giydirdi külâh.

★

O, tapar altına; öz Tanrıdır indinde para,
Aşırıp müşteriden atmalıdır bir kenara.
Diyor azdır yine sermayenin üç misli kâra;
Çaldı yıllarca bir aç kurt gibi akşam ve sabah,
Salamon altı asır millete giydirdi külâh.

★

Düşecektir çürüyen bir ağaç elbet.. diyerek,
Türk'ün ahlâkını bozmak dileyip verdi emek:
Etti gayret bize öğretmek için hileyi pek.
Kim ki müfsittir, inan, gayrıyı ifsat edecek.
Onca en mu'tlu sevaptır yapılan türlü günah;
Salamon altı asır millete giydirdi külâh.

★

Harbi fırsat bilerek etti açıkgöz acele:
O kadar çaldı ki artık sayamaz kendi bile;
Soyulup böyle fakir halk yine doldurdu çile.
Diyor: Elbet alırım ben koca dünyayı ele,
Olayım sadece zengin; para en zorlu silâh.
Salamon altı asır millete giydirdi külâh.

★

Yandı yıllarca bu yerler, tüter el'an dumanı,
Bu savaşlarda korunmuştu onun tatlı canı;
Her sefer çaldı ve terketmedi asla talanı.
Fark budur: Biz, vurulup cenkte, gözettik vatanı;
Kanımız altı asır böyle akıp oldu tebah,
Salamon altı asır millete giydirdi külâh.

★

Büyüsünler, dedi, mahtumları Alber'le, İzak,
Kuracaklar yine, bir dükkân açıp, halka tuzak.
Ona kaydırdı kızıp Tanrı fakat Kop'da kızak:
Dananın kuyruğu inceldi.. o gün sanma uzak:
Onun encamı gülünçtür; çıkar elbette bu ah,
Salamon altı asır millete giydirdi külâh.

Necdet Rüştü

102

Erkek — Demek yine boşuna ümitlenmişim..
Kadın — Meb'usluk için mi?.
Erkek — Hayır canım, sizin için!.

HİKAYE

Bir Pul Yüzünden!...

Yazan : CEMİL CAHİT

Seyrek de olsa, insanın arada bir postaya mektup atacağı oluyor. Elbet sizin de olur... Geçenlerde benim de olduydu..

Büyük Postahaneye gittim. Adı büyük amma, kendi o kadar değil... Bir memurun önüne, en aşağı, yedi sekiz kişi sıralanmış.. bekle babam bekle...

Biz de bekledik tabiî.. benden önce yedi kişi var.. kimisi de sanki bir yıllık mektubunu bir seferde getirmiş.. günahına girmemeli. Belki de bir ticarethanenin veya bankanın filân adamıdır. Olur ya.. böyle müesseselerin bir sürü mektup alıp verdiklerini habire duyarız.. yavaş yavaş işleri bitiyor ve bana doğru uzayan sıra, dakikalar geçtikçe kısalıyor... Mütevekkil, bekliyorum..

Tam bu sırada arkamdan doğru bir itişme, bir kakışma oldu. Göz açıp kapayıncıya kadar ne göreyim?. Önüme birisi geçmemiş mi?. Keyifli bir günüm amma, epeyce içeriledim. Aksiliğe bakın ki sırayı bozan da bir bayan... Hem de genç ten birşey.. üstelik güzel de..

Lâcivert bir palto giymiş.. başında bir çapkın şapka.. incecik çorapların sarıldığı bacaklar, nadir denecek kadar mevzun.. yaş da haydi bilemediniz yirmi beş olsun..

Ne denir?

Kâfir de durmuyor ki iteliyor, kakalıyor. Dayanamadım:

— Affedersiniz küçük hanım amma, bu iş sıra ile.. siz de sıranıza razı olun rica ederim..

Vay, vay, vay!. Sen misin söyliyen?. Yüzü burkuldu, kaşları çatıldı ve kıpkırmızı dudakları, gramofon iğneleri gibi sivrildi:

— Efendim?. Bir şey mi söylediniz?.

— Evet!. Dedim. Birşey söyledim. (Ben de içerilemiştim doğrusu) Bakın şunun şurasında yarım saattir sıramızı bekliyoruz... Siz de sıranıza razı olun!.

Yüzüme aksi aksi baktı:

— Sizden ders almıya ihtiyacım yok bayım!. dedi. Bu düşüncelerinizi kendinizi terbiye için saklayın!

Bak şu münasebetsize.. fena halde tersim döndü:

— Küçük bayan!. dedim. Sizin cinsi lâtife mensup olmanız, sizi umumî nezaket ve terbiye kaidelerinden kurtarmaz. Bunu böylece bilesiniz de..

Daha beter asileşti:

— Vay, vay!. Dedi. Şimdi de ahlâk hocalığına mı başladınız.. hakaretlerinizi size fazlasile iade ederim! Sizi gidi...

Adamakıllı tepem atıyordu:

— Ne demek sizi gidi?. Diye sordum.. korkmayın söyleyin bakalım!.

Bir taraftan da çatılan kaşlarımın altında, oldukça müstehzi gözlerle ona bakıyordum. Adamakıllı güzel bir şeydi. Yani başka bir münasebetle karşılaşmış olsak, şıppadak âşık olmak, işten bile değil...

— Söylerim ya! dedi.. sizden mi sıkılacağım?. Helbette söylerim!.

— Eh bu kadarı da fazla amma! dedim. Hem ortalığı iteleyip kakalıyorsunuz.. hem de bir araba lâkırdı.. sanki vere vere, vereceğiniz de mühim bir şey olsa bari.. Herhalde yanlış yunluş bir aşk m 'ktubudur..

Güzel gözlerinde şimşekler çakıyordu:

— Sizden türkçe dersi almıya da muhtaç değilim! dedi. Adeta komiksiniz, bayım..

Dudakları yine sivrilmişti. Ben de fena halde kızmıştım:

— Siz de hayli çenebaz bir şeymişsiniz ya!. Dedim. Yavuz hırsız, diye sizin gibisine derler.. etrafınızdakilerin de en aşağı sizin kadar insan olduklarını unutmayınız kızım.. egoizmin bir hududu olmalı!.

— Sizin de!. dedi.. sizin de kibarlığınız pek mahdut amma.. pek mahdut!.

Bizim gibi bekleşenler de işi alaya almıya başlamışlardı. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Birisi söylendi:

— Bunlar da kavga etmek için burayı bulmuşlar canım?

Bir başkası:

— Belki de nişanlıdırlar da burada bize böyle numara yapıyorlardır!. dedi.

Baktım ki etrafın düşüncesi, neredeyse genç kızla beni karıkoca bile yapacak:

— Yok.. bayanlar, baylar!. dedim. Küçük hanımla aramızdaki münakaşayı ucuz bir nükte haline getirmeyiniz rica ederim.. bu, bir memleket meselesidir..

EVLERDE PASİF KORUNMA TEDBİRLERİ ALINMASI MÜNASEBETİLE
Bir passif korunma denemesi..

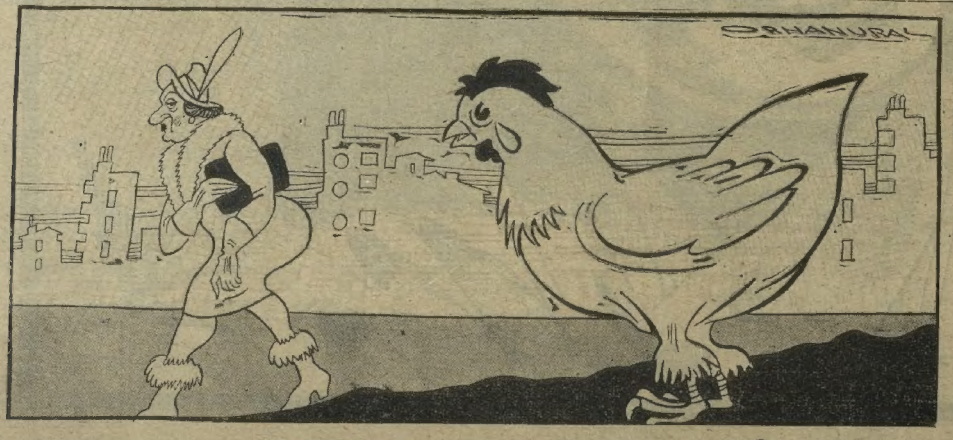

PAÇALI ŞOSONLAR MODASINDA :
Tavuk — hem kendini piliç zannediyor, hem de benim gibi paçalı olmuş !...

Genç ve güzel düşmanımın yüzü biraz gevşedi. Kendimi müdafaa ederken onu da himayeme alışımdan hoşlanmıştı herhalde..

Arkamda bekliyen yaşlıca bir bay, omuzumu okşadı:

— Canım!. Siz de hiddetinizi bizden çıkarmayın!. Artık, lâf söylemeğe de mi müsaade yok.

Şişman bir bayan da güldü:

— Lâftan da gümrük alınmıyor bayım!.

Fakat güzel kızın da yüzünde bir tebessüm belirmişti; gözlerinin içinde parlıyan bir neşe ışığile yüzüme baktı:

— Zaten bir pul alacaktım!. İşte o kadar.. dedi.

Ben de yumuşamıştım:

— Vah.. vah.. bunu, önce ne söylemediniz ya!.

— Söz söyletmediniz ki... dedi. Lâkırdılarımı ağzıma tıktınız...

Tâ, arkadan bir bayan, lâf attı:

— Allah düşmanıma vermesin!. Tıpkı kocam...

Bir adım geri çekilmiş, dilber düşmanıma, önüme geçmek fırsatını vermiştim:

— Buyurun!.

Onun işi bittiği zaman, ben de pulumu almıştım.

Güzel küçük hanıma giderken af diledim:

— Affedersiniz.. kabalık ettim zannederim..

Sonra hafifçe ilâve ettim:

— Bilmem, eğer bu akşamınız boşsa, belki tiyatroya, gazinoya veya sinemaya... Saat altıda Eminönünde buluşabilir miyiz?.

Gözlerinden şimşekler saçarak yüzüme baktı:

— Ne tiyatrosu!. Ne gazinosu?. dedi.

Ve seke seke uzaklaşarak ilâve etti:

— Sinema daha iyi.. tam altıda Eminönünde, Şehir Tiyatrosu reklâmının altında...

Cemil Cahit Cem

KADIKÖY VAPURLARINDA TEŞRİFAT

Miyop yolcu — Rica ederim buyurun bayan!..

Bayan — Teşekkür ederim, önce siz buyurun !..

Bobstil ressam — Bu hafta Güzel Sanatler Akademisinin çayı varmış!..

Arkadaşı — Demek onun için paçaları sıvadın !..

104

SEÇİM CİLVELERİ

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

üstüme yürüttünüz: Mahvoldum.

FERİDUN OSMAN — Makaleleri yazan da ben miyim?

TOPÇUOĞLU — Yazan ben de değilim.

FERİDUN OSMAN — Ya kim?

TOPÇUOĞLU — Lanfenburger!

FERİDUN OSMAN — Peki amma onun yazısına siz kendi imzanızı attınız, makaleyi siz bana kendi elinizle verdiniz... Ben ne bilirdim?. İktisat mütehassısı değilim ya!

TOPÇUOĞLU — İktisat bilmiyorsanız beni de bilmiyor mıydınız?

FERİDUN OSMAN — Yâni... Ne demek istiyorsunuz?

TOPÇUOĞLU — Şunu demek istiyorum ki ben şimdi vekillik, muharrirlik ve meb' usluk gibi üç büyük vasfını da kaybetmiş bir adamım. Bunun ikisi gazeteciler yüzünden...

FERİDUN OSMAN — Onu Cumhuriyet'e değil, Tasviriefkâr'a söyleyiniz. Biz sizi kurtarmağa çok uğraştık.

TOPÇUOĞLU — Ah... (Uzaklaşır).

BALTACIOĞLU (Arkadaşlarına onu göstererek) — O Topçuoğludur, Mecliste topçu oldu; ben Baltacıoğluyum, hepinizin başına balta olacağım!

Geveze

ÖTEKİLER DE ÖYLE..

Hanım — Canım, verdiğin ayakkabıların ikisi de sağ ayak için..

Hizmetçi — Ben ne yapayım, ötekilerin ikisi de sol ayak için bayancığım!

SON ARZU

Meşhur kılıbık idama mahkûm olmuştu, sordular:

— Son arzun nedir?

Kılıbık boynunu büktü:

— Bilmem, dedi, karıma sorun!.

ÇOCUK AKLI

İki minimini arkadaş sokakta raslaştılar. Bunlar istikbalin iki büyük münekkidi idi. Biri dedi ki:

— Bu ne hal?.. Baban ayak kabıcı olacak.. yalın ayak geziyorsun...

Öteki dedi ki:

— Ya senin küçük kardeşin?.. Baban dişçi olacak gûya, amma kardeşinin ağzında tek diş var...

— 15 —

— Fedai Koçer diye biri varmış...

Genç talebe durdu. Hüsnü şöyle bir süzdü. Sonra yarı mütebessim bir tavırla ağzını açtı; fakat birdenbire vazgeçti. Bir an düşündükten sonra sordu :

— Ha.. Şu, Fedai Koç olacak... Fedi derler ona burada... Ne yapacaksınız onu ?..

— Vallahi bey birader, size işi açsam bana yardım eder misiniz ?..

— Allah Allah.. Merakımı celbettiniz benim...

— Ederim tabiî... Ben polisim...

Genç talebe kaşlarını çattı. Birdenbire hiddetle :

— Canım, dedi, siz çıldırmışsınız galiba.. Fedinin öyle polislerle filân alış verişi yoktur..

— Kızma ağabeyciğim.. Polisiz dedikse yalancıktan hani... Detektif muaviniyim de...

— Ha.. Hususî polis demek istiyorsunuz.. cidden enteresan monşer.. Gelin de şurada konuşalım..

Bir kapı açtı. Küçük bir odaya girdiler..

— Efendim bu Fedinin bir dalgası varmış..

— Ey ?..

— Bu herifle evlenecekmiymiş ne... Oğlanın hareketlerini kontrol ettirmek istiyor...

— Vay vay vay.. Mühim iş yahu.. Acaba ne maksatla dersiniz ?..

— Vallahi orasını pek bilemem.. Şimdi benim vazifem işte o Fedi midir ne karın ağrısıdır, o herifi dikiz geçmek...

— Orası kolay.. Şimdi size Fedaiyi de sözlüsünü de gösteririm.. Serabı yani...

— Hay yaşıyasın bilâder...

Odadan çıktılar. Hüsnü :

— Ben kendimi talebe olarak tanıtacağım, adım Hüsnüdür.. dedi.

Binanın nihayetine doğru, üzerinde seminer levhası bulunan bir odanın önüne gelince, genç talebe kapıyı araladı. Sonra, içeride gülüşe oynaşa, gürültü ve patırtı ile konuşan bağrışan gençler arasında, tâ, nihayetinde pehlivan yapılı bir delikanlıyı işaretle :

— İşte, dedi, Fedai odur ; Serap ta şu kızıl elbiseli güzel kız !...

Hüsnü, manzaradan biraz sersemlemişti, vaziyeti idare edebileceğine inanıyordu ise de, yine, az çok, müphem bir sıkıntı duymada idi. Arkadaşı, daha adını bile soramadığı talebe, bazı tenbihlerde bulundu :

— Beraber girmiyelim.. önce siz girin ve doğru Serabla gidin konuşun.. ne beni tanıdığınızı, ne de Fedaîyi tanıdığınızı kimseye ve kendisine belli etmeyin..

— Kime?..

— Fedaînin kendisine..

— Şu abullabut herif mi?.. Sen hiç merak etme...

— Arkadaşları ona okey, cokey falan derler, yadırgamayın ha...

Ve Hüsnü, geniş bir nefes alıp salona daldı. Sonra, etrafındaki şık delikanlıların, güzel kızların hiç birine bakmadan, doğru Serabın yanına. ipnotizma gibi, yürüdü.

— Bonjur Serab Hanım..

— A.. bonjur.. affedersiniz tanıyamadım...

— Pek tabiî.. çünkü tanışmıyoruz...

— O da ne demek...

— Ben yeni talebedenim.. bir dakika sizinle görüşebilir miyim?.

— Buyurun, amma, ne istiyorsunuz benden?.

Pencere kenarına gittiler.. kendini bir Şarlok Holmes farzeden Hüsnü, başkalarının işitip işitmediğinden emin olmak için ihtiyaten etrafına bakındıktan sonra kıza, yavaşça:

— Ben Faik Beyin muaviniyim, Fedaî Beyi takibe memurum!.

Dedi. Serap şaşırdı:

— Faik Bey bana bu işi gizli tutacağını söylemişti ya..

— Rica ederim Serap Hanım.. bendenizi tahkir buyuruyorsunuz..

— Hayır, estağfirullah, onu demek istemedim..

— Faik Beyin işleri çok, ve böyle yedi muavini vardır. İşi ehemmiyet derecesine göre arkadaşlar arasında taksim eder ve kendini daima merkezde kalır.. pek mühim saydığı için bu işi bana havale tmişti...

Meydanı boş bulan Hüsnü, Debreli arkadaşına taş çıkaracak şekilde atıyordu. Serab sordu:

— Bari tanıyor musunuz Fedaîyi?.

— Buraya geleli henüz beş dakika olmadı. Maamafih Size onu gösterebilirim..

Ve etrafına bakındı Hüsnü, Jerfi ile yanyana konuşan Fedaî Koçu Seraba gösterdi. Bu sırada Fedaî Jerfiye:

— Aman birader, diyordu. Başıma bir hal geldi ki sorma... Seraba müthiş bir oyun oynıyacağız.. benim peşime bir detektif bozuntusu kırtipil herif takmış.. bunu ne maksatla yaptığını pek âlâ biliyorum.. maksadı beni her an el altında bulundurmak ve parmağında oynatmak.. onu parası için istiyorum santyor.. senden yardım rica edeceğim..

— Zararsız bir iş ise hay hay..

— Ne zararı olacak canım?.. Sonunda güleceğiz o kadar..

— Serabın burnuna mı güleceğiz?..

— Hayır, o detektif serseminin...

— Herifin sersem olduğunu ne biliyorsun?..

— Başka ne diyeyim? Demin dışarıda rastladım. Kim olduğumu bile bilmediği halde bana Fedaîyi sordu..

— Yani kendini..

— Evet.. benim hakkımda benden malûmat istiyen ve daha tek kelime öğrenmeden beni niçin aradığını bana tafsilâtile anlatan herife başka ne isim verebilir?. Rica ederim monşer, şu işi parlak bir hale getirelim..

— Mükemmel olur vallahi.

— Hem de Seraba iyi bir ders vermiş oluruz.. bu sahte polisin adı Hasan.. seni Fedaî sanıyor. Benim kim olduğum hakkında bir fikri yok. Serapla beraber rastlamadığımız müddetçe herifi mükemmel oynatırız. Ben, maksadını, ne yapmak istediğini daha etraflı öğreneyim, atlatması da kolay olur.

Uzun bir zil sesi.. herkes yerine yerleşiyor.. Hüsnü de bilmecburiye Serabın yanına bir koltuk çekerek oturuyor. Kapı açıldı. Orta boylu bir adam, belliki bir ecnebi, girdi: profesör...

XV

— Şerefe!

— Şerefe!...

— Hayır, vagonların şerefine!.

— Yok be... Aklımızın şerefine!.

Park Otel. Tam manasile mükellef bir masa. Ahmet Paracan son zamanlarda iyice gelişen servetini geregi veçhile harcamasını bilen bir hovarda edasından ziyade tam ve sonradan görme, bir harp zengini zevksizliğile masasını hazırlatmış: kuş südünden başka herşey var...

— Kulağıma sesler geliyor..

— Ne sesleri?.

— Yüklenen vagon sesleri..

— Kah kah kah...

— Yaşşşaaaa Moizzz!.

Yayık ve sarhoş kahkahalar... Vekit ilerlemiş. Bu tenha köşede, kendilerine hizmet eden garson bile uyuklıyor.. Ah para ah... Para hatırı olmasa, o sıskalığına rağmen, he-

rifin içinden bu üç sarhoş rahat rahat tepelemesine yarıyacak kuvvette bir nefret, haset, kıskançlık ve kin dalgası kabarmakta...

Türlü türlü içkilerle yıpranmış bulunuyorlar, her zerresi bir ihtikâr ve hırsızlık mukabili içinlen, yenilen bu şeyler arasında zamanın geçtiği nasıl belli olur?.

Nasıl mı?. İşte şöyle:

Ahmet Paracan, bir aralık, salonun diğer köşesindeki büyük camlı kısmın önünden bir erkekle kolunda bir kadın gölgesi gördü. Bir an, kafasına müthiş bir balyoz yemiş gibi birdenbire sersemledi ve arkasından ayıldı. Muhakkak, muhakkak o kadın Müjgândı. Ahmet Paracan, sevgilisini değil böyle on on beş metreden, yüz metreden görse, muhakkak bir hareketinden, şeklinden, edasından tanırdı. Fakat...

Fakat, ne münasebet?..

— Garson?.

— Buyur Beyim.

— Saat kaç ulan?

— On bir buçuk beyim...

Saat on bir buçuk... Gölgeler geçip gitmişti bile.. bu saatte, muhakkak Müjgâncığını, sevgilisi, canı ciğeri mışıl mışıl, ipekler arasında ve masum rüyalar görerek uyuyordu. Heyhat!.. Şüphenin nasıl her şeyi harap eden, yıkıp kemiren bir kurt olduğu malûm...

— Ne o yahu, Ahmet Bey.. içki mi dokundu yoksa?.

— Yok Hüsnü Beyciğim yok.. benim derdim başka.. telefon edeceğim..

— Emret paşacığım, getirsinler ayağına telefonu!.

Ahmet Paracan güldü. Sendeliyerek ayağa kalktı Bir şey söylemediği için, garson evvelâ onu yanlış bir yere götürdü, o da, içki dokundu sanmış olmalı... Sonra, Paracan, kendini telefon başında buldu. İradesiz bir hareketle numaraları çevirdi:

— ?..

Hattın öbür ucunda zil çalıyor; fakat telefon açılmıyordu. Müjgân uyumuş olmalı.. uyandırmıya hakkı var mı?. Neye olmasın?.. Müjgân, biricik sevgilisi değil mi? Ne zaman istese görüp konuşmak hakkı...

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR

HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228

REÇETE İLE SATILIR

Paracan dalgın ve düşünceli, yerine döndü. Biraz sonra, kurtlanmış gibi tekrar kalktı. Haydi yine telefon.. oh.. çok şükür. Müjgânın uykulu sesi:

— Alo?.

— Ben Ahmet... Ahmetciğin..

— E ne var beni böyle gece yarısı uyandıracak?..

— Ne mi var?.. Şey.. göreceğim geldi idi...

— Ahmet! ya delisin, ya sarhoş..

— İkisi de, ikisi de...

Telefon şırrak diye kapandı. Paracanın tebessümü de ağzında dondu kaldı. Müjgân kızmış olmalıydı. Amma neye?. Geceyarısı uyandırışına mı, gitmemiş oluşuna mı, yoksa daktilosuna mı?. Hangisine?

Evet, daktilo meselesi... Bu iş midesini bulandırıyordu. Kısacası, şimdilik Paracandan hayır kalmamıştı.

. . . . . .

. . . . . .

— Başka ne var?.

— Hiç... Geceyarısına doğru ona telefon ettiniz..

— Be Faik Efendi, sen benim peşime düşmüşsün, Müjgânı takip edeceğin yerde...

Faik sıkışmış bir halde sustu. Tam manasına aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyıktı: aksini söylese geceyarısı Müjgânın yanında ne işi olduğunu izah daha güç olacaktı. Susmayı tercih etti. Paracan:

— İclâl Hanıma sesleniver de, dedi, postadan gelen birşey varsa alsın yanıma çıksın..

Faik gitti. Biraz sonra İclâl elinde birkaç zarf ve telgrafla kapıdan girdi. Kıyafetine ve tuvaletine gösterdiği itina, Paracanın bile gözünden kaçmıyacak kadar fazla idi.

— Devam edecek

misafir gelince

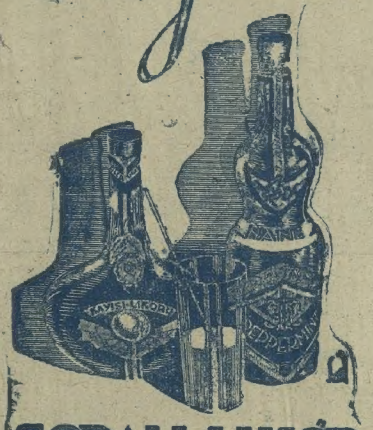

SODALI LİKÖR

İKRAM EDİNİZ

10.000 kadını Hayrette bırakan GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren,* ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur... donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renkleriyle süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hattâ terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beraberi istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, kırıklık romatizma ve bütün ağrılarınızı derhal keser. İcabında üç kaşe alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

MEĞER ESKİDEN NE GARİP ZEVKLER VARMIŞ!..

Meşhur hovardalardan biri gece kapattığı hamamda ha mam âlemi yapıyor.

Hanımlar şarkı okurlar: Gönlümü, ruhumu sana vakfetmiş iken,
Kalbini benden alıp başkasına verdin sen..

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA

GÜNDE 3 KASE ALINACAK

Umumî Neşriyat Müdürü : Emin Uzman. 107 Basıldığı yer : Ahmet Sait Matbaası